

LBRIS

We know
books

CLASICI ROMÂNI
PE ÎNȚELESUL COPIILOR

FABULE ROMÂNEȘTI

GRIGORE ALEXANDRESCU

GEORGE TOPÎRCEANU

GHEORGHE ASACHI

CINCINAT PAVELESCU

ALECU DONICI

Ilustrații de Gabriel Stratulat

CUPRINS

GRIGORE ALEXANDRESCU

- 3 Papagalul și celelalte păsări
- 4 Câinele și măgarul
- 6 Câinele și cățelul

GEORGE TOPÎRCEANU

- 9 Bivolul și coțofana
- 10 Leul deghizat

GHEORGHE ASACHI

- 12 Corbul și vulpea
- 15 Iepurele și broasca-țestoasă
- 17 Broasca și boul

CINCINAT PAVELESCU

- 18 Trandafirul și stejarul
- 20 Bradul și firul de iarbă
- 23 Mistrețul și porcul
- 24 Păsările nopții

ALECU DONICI

- 27 Greierul și furnica
- 28 Vulturul și paingul
- 30 Racul, broasca și știuca
- 33 Leul la vânat
- 34 Vulpea în livadă
- 36 Înființarea fabulei
- 38 Teiul și stejarii
- 40 Doi câini
- 42 Măgarul și privighetoarea
- 45 Muntele
- 46 Doi raci
- 49 Păstorul și țânțarul
- 50 Musca

LBRIIS

We know
books

Papagalul și celelalte păsări

Lăsând a sa colivie,
În pădure vru să vie
Papagalu-a se plimba;
Și îndată ce ajunse,
Să judece el se puse
Păsările ce cânta.
Că deloc nu suie bine,
Că glasul ei prea lung ține,
Filomelei-i tot zicea.
Și așa pe orișicare
Pasăre mică sau mare
El să tacă o făcea.
Dar odată supărate,
Păsările adunate,
Împotriva lui strigând,

Merseră ca să vorbească
Cu dânsul și să-l silească
Să cânte ceva, zicând:
„Cântă **dar**¹ tu, împărate;
Fă această bunătate,
Un exemplu să ne dai:
Căci din a ta șuierare,
Socotim² cu-**ncredințare**³
Că prea minunat glas ai.”
El atunci **stă la-ndoială**⁴,
Și prea cu multă sfială
Le răspunde c-un cuvânt:
„Domnilor! eu râd prea bine
De-alții; iar **cât pentru**⁵ mine,
Deloc cântăreț nu sunt.”

¹ (*Aici*) așadar, prin urmare.

² A socoti = (*aici*) a-și închipui, a crede.

³ Convingere.

⁴ A sta la îndoială = a șovăi, a ezita.

⁵ Cât pentru... = în ce privește...

MORALA

Uneori, ne grăbim să-i judecăm pe ceilalți, deși nu-i cunoaștem - ba, mai mult, nici noi nu avem calitățile a căror lipsă o observăm la ei. Nu ar trebui să-i criticăm prea ușor pe alții, ci să fim modești și să apreciem diversitatea.

Cu urechea pleoștită, cu coada-ntre picioare,
Căinele, trist și jalnic, mergea pe o cărare.
După **îndestul**¹ umblet, iată că-l întâlnește
Un măgar, și-l oprește:
„Unde te duci? îi zise,
Ce rău ți s-a-ntâmplat? Știi, parcă te-a plouat,
Așa stai de mâhnit.”
— „Da, sunt nemulțumit.
La împăratul Leu în slujbă m-am aflat:
Însă purtarea lui,
De e slobod² s-o spui,
M-a silit în sfârșit să fug, să-l părăsesc,
Acum caut alt stăpân; bun unde să-l găsec?”

¹ Destul.

² E slobod = e permis, e voie.

— „Numai de-atât te plângi? măgarul îl întrebă;
Stăpânul l-ai găsit, îl vezi, **de față**³ stă.
Vino **numaidecât**⁴ la mine **să te bagi**⁵:
Eu îți făgăduiesc
Nu rău să te hrănesc;
Nimic n-o să lucrezi, nici grijă n-o să tragi.”
La propunerea sa, căinele i-a răspuns:
„Ascultă-mă să-ți spui: e rău a fi supus
La oricare **tiran**⁶; dar slugă la măgar
E mai umilitor, și încă mai amar.”

³ Dinainte, în față.

⁴ Fără întârziere, imediat.

⁵ A se băga = (*aici*) a se angaja.

⁶ Persoană care încearcă să-și impună voința; om crud, nemilos.

MORALA

În multe culturi, măgarul este văzut ca un animal încăpățânat și deloc inteligent. De aceea, „măgar” i se spune unui om prost, încăpățânat sau obraznic. Prin urmare, autorul sugerează că mai degrabă să accepți autoritatea cuiva sever, dar meritos, decât să fii asociat cu un „măgar”.

LIBRIS

We know books

